

Podávám dle § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále InfZ) Správě železnic, s. o. (dále SŽ) odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti.

Dne 29. 7. 2022 jsem SŽ poslal žádost o informace, ve které jsem žádal o historické informace o skutečné jízdě vlaků. Dne 16. 8. 2022 jsem obdržel „sdělení o výši úhrady za poskytnutí informací,“ proti kterému jsem poslal dne 24. 8. 2022 stížnost. Nadřízený orgán této stížnosti vyhověl a snížil výši úhrady na 0 Kč. Dne 20. 10. 2022 jsem od SŽ obdržel rozhodnutí o odmítnutí žádosti, proti němuž jsem 4. 11. 2022 podal odvolání. Dne 16. 1. 2023 jsem obdržel nové rozhodnutí, proti němuž jsem podal 31. 1. 2023 odvolání, kterému nadřízený orgán vyhověl tím, že předchozí rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání. Dne 28. 8. 2024 jsem obdržel nové rozhodnutí SŽ o odmítnutí části žádosti, v pořadí již třetí. Proti tomuto rozhodnutí teď podávám odvolání.

Zkraje si dovolím upozornit na zavádějící tvrzení SŽ, kdy tvrdí, že „[SŽ] je tedy povinna poskytovat pouze informace, které již byly vytvořeny [...], které má zákonnou povinnost mít a kterými disponuje“. Tuto větu lze přirozeně interpretovat tak, že SŽ považuje zákonnou povinnost mít informaci za nutnou podmínku pro povinnost poskytnout ji žadateli. InfZ ale žádnou takovou podmínku nestanovuje.

Dále nesouhlasím se závěrem SŽ, že „InfZ tedy slouží toliko k poskytování dokumentů a písemností, jež byly vytvořeny a mohou být snadno, v relativně krátké lhůtě 15 dnů, znovu vyhledány a vydány“. Z citovaných zákonů takové omezení neplyne. Konkrétně InfZ definuje informaci jako „jakýkoliv obsah nebo jeho část“ a obsahuje specifická ustanovení např. pro „dynamická data“, která také považuje za informace ač nejsou „dokumenty a písemnostmi“ v úzkém slova smyslu.

Dále nelze povinnost vyřídit žádost do 15 dnů pokládat za omezení šíře zákona pouze na ty informace, které je povinný subjekt aktuálně schopen či ochoten v této lhůtě poskytnout.

SŽ dále cituje usnesení Ústavního soudu III.ÚS 156/02 a rozsudek Nejvyššího správního soudu 5 As 53/2007-85. Tyto citáty zde nepovažuji za relevantní, jelikož má žádost nijak neomezuje ústavní práva SŽ ani jiné osoby.

Ani citát z nálezu Ústavního soudu č. 123/2010 Sb. nepovažuji za relevantní, jelikož byl vytržen z kontextu, kdy Ústavní soud řešil v daném odstavci právo na informace v soudnictví.

SŽ tvrdí, že „v případě projednávané žádosti dle názoru SŽ však nejde o kontrolu veřejnosti s nakládáním s veřejnými prostředky ze strany žadatele, tedy zcela zjevně žádaná informace nemá sloužit k účelu vymezenému InfZ.“ S tímto tvrzením, a se zbytkem odstavce, zásadně nesouhlasím:

Zprvce nesouhlasím s tvrzením, že InfZ vymezuje nějaký účel, který musí být pro využití práva na informace naplněn. Sám zákon ani Listina základních práv a svobod takovou podmínku nestanovuje. Omezení InfZ na kontrolu nakládání s veřejnými prostředky by bylo v rozporu i se směrnicí (EU) 2019/1024, která cílí na „opakované použití“ informací i pro komerční účely.

Zadruhé nesouhlasím, že u mé žádosti „nejde o kontrolu veřejnosti [nakládání] s veřejnými prostředky.“ SŽ je organizace zřízena státem a financována primárně ze státního rozpočtu, jejímž cílem je rozvoj, údržba a provozování české železnice. Dlouhodobé informace o skutečných jízdách vlaků jsou těmi nejzákladnějšími daty, které jsou potřeba k analýze efektivity SŽ a jejího využití státního rozpočtu.

Zatřetí nesouhlasím s tím, že „není veden spor ani veřejná diskuse o tom, že by SŽ špatně nakládala s veřejnými prostředky ve vztahu s těmito daty.“ Pokud má SŽ pocit, že jakákoliv část její působnosti není předmětem kritické veřejné diskuse, doporučuji ji zavítat do libovolné relevantní diskuse na dopravně zaměřených webových stránkách. V tomto konkrétním případě lze uvést, že míra zpoždění na České železnici je dlouhodobě předmětem kritiky mířené na SŽ (namátkově <sup>1</sup>) a že v roce 2023 měla spolehlivost železnice i přímý dopad na odměny managementu SŽ <sup>2</sup>.

Začtvrté nesouhlasím, že „[se zjevně] jedná o využití požadovaných informací k uspokojení individuálních zájmů.“ Zde si SŽ i protiřečí, když dále v rozhodnutí vyjadřuje obavy, že poskytnuté informace budou využity „k analýzám jízd vlaků s následným zveřejňováním široké veřejnosti.“

SŽ dále zdůvodňuje své odmítnutí žádosti tím, že by bylo nutné „podrobit [zdrojová data] úpravě dat do jednotné formy“. Jsem toho názoru, že pokud by SŽ poskytla požadované informace v různorodých formách i případně v několika doplňujících-se databázích, vyhověla by tím mé žádosti, a měla tedy tak učinit.

Považuji zde za relevantní nález Ústavního soudu III. ÚS 3339/20, konkrétně odstavec 46 a jeho okolí, kde Ústavní soud nesouhlasí se zbytečně komplikovaným způsobem vyřízení žádosti.

Dovolím si upozornit, že InfZ obsahuje institut úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, kterým by SŽ mohla pokrýt náklady za zpracování popsané v rozhodnutí, tedy samotná náročnost poskytnutí informací není důvodem pro odmítnutí žádosti. SŽ však o možnost žádat o úhradu nákladů přišla, když nedostatečně podložila své vyčíslení nákladů v první odpovědi žadateli. Jsem toho názoru, že následná odmítnutí žádosti ze strany SŽ jsou účelovým pokusem o nulifikaci § 16a odst. 7 písm b) InfZ.

SŽ dále tvrdí, že „SŽ [nemůže] předat data ani s nejmenší mírou chybovosti.“ S tímto tvrzením nesouhlasím, jelikož každá datová sada má nějakou, byť sebemenší, pravděpodobnost chyby. Jsem přesvědčen, že pokud SŽ disponuje jen daty s chybami, nebo je schopná svá data předat jen způsobem, který chyby vytvoří, nezbývá ji než žadateli předat data i s chybami. Pokud by povinný subjekt mohl odmítnout žádost podle InfZ z důvodu možné chybovosti, šlo by o zásadní omezení práva na informace, jelikož každá reálná informace má nenulovou pravděpodobnost chybnosti.

Dovolím si dodat, že ve své analýze menšího objemu obdobných dat <sup>3</sup> jsem již možnost chyb v datech řešil, jak je dobrým zvykem při každé datové analýze.

SŽ uvádí, že extrakci požadovaných dat „lze realizovat jen a pouze vývojem speciálního softwarového nástroje“. Toto tvrzení opírá o „názor odborné složky SŽ“, přičemž tento názor necituje ani jej nepřiložila k rozhodnutí, čímž je dle mého názoru toto tvrzení nepřezkoumatelné.

Dále uvádím, že standardní databázové systémy umožňují nativně extrahovat data z jedné části databáze <sup>4 5</sup>. Pokud programové vybavení SŽ toto neumožňuje, SŽ tuto skutečnost nijak nedoložila.

SŽ tvrdí, že se zabývala aplikací § 4a odst. 3 InfZ. SŽ však ve svém rozhodnutí ani neposkytla informaci „jiným způsobem umožňujícím její účinné využití žadatelem“, ani nijak nepodložila své tvrzení, že „neexistuje žádný způsob, jak požadovaná [...] data předat žadateli jiným způsobem.“ Toto rozhodnutí považuji za zjevně nepřezkoumatelné,

<sup>1</sup><https://zdopravy.cz/za-zpozdeni-muze-i-sprava-zeleznic-ceske-drahy-zacinaji-cestujicim-vysvetlovat-proc-vlaky-nejezdi-vcas-122213/>

<sup>2</sup><https://zdopravy.cz/mene-zpozdeni-a-poruch-lepsi-sluzby-konverze-napajeni-md-meni-podminky-pro-odmeny-sefu-spravy-zeleznic-123745/>

<sup>3</sup><https://dvdkon.ggu.cz/openalt-2022-vlaky/>

<sup>4</sup><https://www.postgresql.org/docs/current/sql-copy.html>

<sup>5</sup><https://learn.microsoft.com/en-us/sql/integration-services/import-export-data/import-and-export-data-with-the-sql-server-import-and-export-wizard?view=sql-server-ver16>

jelikož SŽ nejen že nedoložila podklady, podle kterých rozhodla, ale ani neuvedla důvody tohoto rozhodnutí.

Dovoluji si dále upozornit na dokument „Specifický způsob odbavení cestujících“<sup>6</sup>, který v tabulce 5 na stránce 100 ukazuje „příklad skutečné jízdy vlaků“ a uvádí jako zdroj ISOŘ. Jelikož data na obrázku odpovídají obsahem a formou mnou požadovaným informacím a ISOŘ je informační systém provozovaný SŽ, měla mi tato či obdobná data být poskytnuta. Pokud SŽ aktuálně nedisponuje programovým vybavením použitým k vytvoření této tabulky, měla mi být poskytnuta zdrojová data, ze kterých toto programové vybavení čerpalo.

Vzhledem k tomu, že SŽ svá tvrzení m.j. o neexistenci dat v požadované formě, náročnosti extrakce dat a nemožnosti poskytnutí informací dle § 4a odst. 3 InfZ nijak nepodložila, považuji její rozhodnutí o odmítnutí části žádosti za nepřezkoumatelné.

Dovolím si upozornit, že nadřízený orgán ve svém rozhodnutí z 2. 8. 2024 povinnému subjektu uložil, aby buď žádosti vyhověl, nebo „své závěry v rozhodnutí konkrétně odůvodnil a skutkově podložil“. SŽ však v posledním rozhodnutí některé důležité závěry neodůvodnila a žádné z nich skutkově nepodložila.

Vzhledem k výše uvedenému jsem přesvědčen, že mi měly být odmítnuté informace poskytnuty.

Navrhuji nadřízenému orgánu, aby rozhodnutí o odmítnutí žádosti zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání.

Předem děkuji za vyřízení odvolání.

David Koňářík  
narozen 15. 1. 2001  
Za Mlýnem 1724  
253 01 Hostivice

Datová schránka: e79s38m  
E-mailová adresa: dvdkon@konarici.cz

---

<sup>6</sup>[http://method-modata.vsb.cz/documents/TB0500MD011\\_metodika\\_isbn.pdf](http://method-modata.vsb.cz/documents/TB0500MD011_metodika_isbn.pdf)